

skyndar att frambära min lyckönskan främst Dig, min högtärade Broder, och sedan synnerligen oss alla öfriga Finlands inbyggare till denna glada underrättelse. Framgång kröne äfven framdeles våra ärliga sträfvanden!

Men ifrån dessa högre adliga regioner, måste jag komma ned till en simpel Länsmans beställning och förfråga mig huru det står till med målet emot Kronolänsmannen i Kronoborg A. Bernefelt? Saken är anhängig i Senaten och det vore önskligt att densamma definitivt afgjordes med det första för att förhjelpa mannen till hans tillståndiga rätt och upphäfva det provisoriska tillståndet med suspensionen, som icke längre borde ega rum. En svårighet återstår för mig i alla fall i afseende å Bernefelts framtida öde, ty då domstolen frikämt honom nära nog från allt ansvar blir det en ganska ömtålig åtgärd att transportera honom till annat distrikt och att lemna honom kvar i Kronoborg anser jag vara ännu olämpligare. Bäst hade varit att icke hänvisa denna sak till domstols pröfning, utan låta den blifva afgjord på administrativ väg, men såsom målet nu står måste detsamma slutföras och ju förr dess bättre. Senatens utlåtande i ämnet skulle befria mig ifrån ett svårt dilemma och ber jag derföre härom på det förbindligaste med möjligaste första.

Jemte min och min hustrus hjertligaste lyckönskan till Bror tecknar jag med sann högaktning

min högtärade Broders
uppriktigt tillgifne
Ch. Oker-Blom

Wiborg d. 4. December 1866.

30 **655** *G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 5.XII*
1866
HUB, JVS handskriftssamling

Välborne Herr Senator och Riddare.

Redan med förra posten erhöj jag underrättelse om ett rykte, hvilket de i dag ankomne tidningarne synes bekräfta och tager jag mig derföre friheten, att hjertligt och uppriktigt lyckönska Herr Senatorn till vunnin utmärkelse, likasom jag lyckönskar landets adel, att vid den stundande landtdagen bland sina medlemmar få räkna en man, som genom de många och stora tjänster han bevisat sitt fädernesland, vunnit en erfarenhet, hvilken nu kommer hela ståndet tillgodo.

Fägnande är äfven, att se en så skicklig och mångerfaren tjänstemans, som Guvernören Antell, förtjenster å Högre ort erkända. Kanslirådet Rein och Statsrådet Arppe hafva föregått Herrarne och när jag tänker på Eder alla, så återstår för mig, i händelse af uppvaktning vid landtdagen, endast lyssnarens rol – och olyckligtvis kommer der mitt plågsamma lyte emellan, som i ansenlig mätto måste för mig förminska den nytta jag, till egen undervisning, och upplysning, kunde hafva af ståndets diskussioner.

För Herr Senatorns ärade skrifvelse, af den 23 sistlidne November, får jag ödmjukast tacka; gesandten ifrån Oulais torde hafva varit bonden Törmälä, efter jag från annat håll fått höra att han begifvit sig till hufvudstaden. Mannen är, som Herr Senatorn skrifer, icke oäfven, men Kapellet, hvars talan han fört, är så miserabelt uselt, att det aldrig

Kejsrerliga Senatens

för

FINLAND

ALLMÄNNA KANSLI.

Till Senatorn och Riddaren Johan
Wilhelm Snellman.

Helsingfors, den 3. September 1866.

N:o _____

På nådig befallning har jag äran tillkännagifva att Hans Majestät
Kejsaren allernådigst behogat den 21. (9) September 1866,
ber synliga Herr Senatorn jemte dess barn och
efterkommande i finst adligt fänd.

_____ samt att Hans Kejsrerliga Majestäts i anledning deraf ut-
färdade nådiga Öppna Bref uti Kejsrerliga Senatens Ekono-
mi-departementets Registratörskontor utgifves, sedan de i förvaltningarne påbudne
och nedan förtecknade afgifter blifvit å behörige ställen erlagde samt originala
güllencerne deröfver här till anteckning förteckade.

J. Snellman

Till Kartasigillata-kontoret erlaggas, i slämpel-afgift . . . . .

Mark.	pennl.
500.	-
115.	30.
115.	30.
86.	72.
816	132
239	88
60	
416	
116	0
96	
2,612	

Till landtränteriet i *Nylands-*

län erlaggas i rekognitions-afgift . . . . .
i krigsmanshus-afgift . . . . .
i fattig- och arbetshus-afgift

hvarjemte en frivillig gåfva till sagde läns lasarett bör utgöras.

kan, annorlunda aflöpa, än att några tiotal familjer komma ifrån hus och hem. En, som det synes, alltför dryg beskattning af jorden uti denna trakt af länet, torde också hafva bidragit sitt till detta beklagensvärda resultat.

Det torde icke blifva så lätt för vederbörande importeurer, resp(ek-tive) fordringsegare, att omsätta lånen ifrån den under Bankens förvaltning ställda undsättningsfond; ty skall anstånd verka nyttigt, måste det beviljas till Oktober nästa år och så lång kredit brukar banken icke ge, med mindre en yttermera omsättning efter ett halft år blefve tillåten. Jag har emellertid underrättat vederbörande om innehållet af Herr Senatorns bref i denna del.

Få nu se, hvad den utlysta lånespannmålsuppbörden gifver för resultater! Alltid kommer något att inflyta; en annan sak är, om detsamma icke i vår måste återutgifvas. Tillsviare göres icke något oundgängligt behof af undsättningsarbeten, men visst vore det en god sak om man i vinter skulle få litet arbetsförtjenst i Kronoskogarne.

Denna fromma önskan oaktadt, måste jag bekänna, att Senatorns befallning om nya auktioner öfverraskade mig. Det finns mycket litet apparenser, att någonting blir såldt, särdeles som vi i år ovanligt tidigt fått mycket snö. Det fordras en genomgripande reglering af fiskerierna i Torneå, Kemi och Ijo elfvar för att underlätta flötningen; förändring af några auktionsvilkor, bättre konjunkturer och – ännu mycket annat, förr än den här saken kommer ordentligt i gång.

Oaktadt sådant icke i Finans Expeditionens skrifvelse uttryckligen var sagdt, har jag uti kungörelsen till allmogen, tillåtit, att med penningar efter det fastställda priset, betala sådana lån, som bordt in natura återgäldas. Jag är öfvertygad att sålunda åtskilligt kommer att inflyta i Kemi och Kajana härader.

Inneslutande mig i Herr Senatorns Vänskapsfulla åtanke, har jag äran teckna mig med utmärktaste högaktning och tillgifvenhet

Välborne Herr Senatorns
Ödmjukaste tjänare
G. Alfthan

Uleåborg den 5 December 1866.

40 **656** *J. V. SNELLMAN – A. ARMFELT 8. XII 1866*
RA, A. Armfelts brevsamling

Högvälborne Herr Grefve.

Den Höga Nåd, mig vederfarits, har jag mottagit med skyldig undersåtlig vördnad och erkänsla, och får ödmjukt tacka Högvälborne Herr Grefven för Herr Grefvens höggunstiga medverkan till denna nådebevisning. Min ödmjuka erkänsla är icke mindre upprigtig derföre, att jag tidigare tagit mig friheten inför Herr Grefven yttra mina betänkligheter i fråga om adelskap och fattigdom. Ty hvarje bevis derpå, att jag har lyckan fortfarande åtnjuta Högvälborne Herr Grefvens förtroende, är mig dyrbart.

I öfrigt förstår jag väl, att saken afser min närvaro på landtdagen, icke mina ringa förtjenster. I detta afseende vågar jag dock i djupaste ödmjukhet förorda det i förslaget till ny Landtdagsordning ingående stadgandet om gemensamma sammanträden, vid hvilka alla Stånden